

[Hagen Hagensen]

rorisme er udtryk for. Noget af det samme kan også siges på narkoområdet.

Fremhæves må blandt mange andre områder helt naturligt den betydning, som Europarådets virke har på kulturelle og uddannelsesmæssige områder, ligesom arbejdet på miljøområdet må nævnes som noget, der bliver mere fremtrædende.

Europarådet er med sin brede tilslutning fra demokratier i Europa et godt forum for drøftelser af og principiel stillingtagen til forhold, der rækker ud over den aktuelle politiske gerning i landene og også landene imellem. Og især Europarådets Parlamentariske Forsamling er som rådgivende forsamling også med til gennem medlemmernes indbyrdes samtaler at skabe og udbygge mellemfolkelig forståelse og medvirke til øget retssikkerhed.

Europarådet har bredde og derigennem også mulighed for at bibringe andre internationale organer nye aspekter og dimensioner i deres virke. Det gælder i Øst-Vest-forholdet såvel som i Nord-Syd-forholdet. Det gælder om at bruge Europarådet på rette måde og ved afgrænsning af opgavefordelingen, især med hensyn til EF-organer, at styrke den rolle, som Europarådet indtager i den europæiske koncert.

Med disse ord skal jeg anbefale det dagsordensforslag, som hr. Ivar Nørgaard fremsatte også på min gruppes vegne.

Björn Elmquist (V):

Den danske Europadebat foregår alt for ofte stykkevis og delt. Debatten i dag om de forskellige samarbejdsorganisationer er en god ting, alene derved at vi for første gang i lange tider interesserer os for det større overblik og for sammenhængen i de samlingsbestræbelser, der igennem efterkrigstiden har præget så at sige alle vesteuropæiske lande, og på den baggrund vil jeg gerne takke udenrigsministeren for den meget omfattende besvarelse af forespørgslen. Han kom virkelig vejen rundt om Nordisk Råd, EF, EPS, Europarådet og CSCE, som var de samarbejdsfora, han nævnte, og hvis indbyrdes sammenhæng han redegjorde for.

Jeg skal i mine følgende bemærkninger koncentrere mig om de to samarbejdsorganisationer, som også de to foregående ordfø-

re først og fremmest har talt om, nemlig De Europæiske Fællesskaber og Europarådet.

En iagttagelse af den danske debat kan jo slet ikke være i tvivl om, at det er EF, der i de senere år har præget billedet. Det er måske ikke så mærkeligt, for EF-samarbejdet er jo – trods sin langsommelighed og sine vanskeligheder en gang imellem ved at opnå resultater – ambitiøst, og EF kan træffe bindende beslutninger på visse områder på medlemslandenes vegne. Derfor har EF måttet skabe politisk røre. Vi måtte igennem en folkeafstemning i Danmark, før vi kunne sige ja til at deltage, og det er vel på den baggrund heller ikke så mærkeligt, at det skaber offentlig opmærksomhed.

Med Europarådet er det noget anderledes. Der er en bred opbakning, ikke mindst i Danmark, fra så at sige alle politiske kredse. Det kan måske godt overraske lidt, for i Europarådets statutter står der, at organisationens virksomhed skal sigte mod at skabe en snævrere enhed mellem medlemmerne for at fremme de demokratiske idealer, som er deres fælles arv, og begunstige deres økonomiske og sociale udvikling.

Jeg tror, at de ord, den formulering, får en klokke til at ringe i manges øren, for da vi i foråret – eller var det i vinter? – havde diskussionen om Den Fælles Akt, hvor vi skulle til at revidere dele af Romtraktatens bestemmelser, var der nogle, som var meget interesseret i, hvordan »union« blev formuleret på dansk, og hvordan formuleringen af alt dette blev. Hvis man tager den engelske tekst f.eks., svarer det i realiteten til ord, der ligger meget tæt ved – om de ikke er identiske med – det, som står i Europarådets statutter. Men der er alligevel denne brede opbakning bag Europarådssamarbejdet i den danske politiske verden.

På den baggrund kan det vel overraske, at den anden del af Europa, nemlig Østeuropa og først og fremmest Sovjetunionen, stadig betragter Europarådet som et udslag af den kolde krig. Det har vel noget at gøre med, hvornår Europarådet blev til, og måske også, tror jeg i hvert fald, med, at man i Europarådet først og fremmest interesserer sig for menneskerettighederne og for respekt for demokratiet.

Når dette er sagt, vil jeg gøre det gældende som min opfattelse, at der er bevægelse i gang på området. En første bevægelse kunne